

הסלמה במתיחות בין חזבאללה לממשל בלבנון

12 בפברואר 2026

עיקרים

- ◀ מאז כניסתו לתוקף של הסכם הפסקת האש בסוף נובמבר 2024, מתחו בחזבאללה ביקורת על מוסדות השלטון בלבנון בטענה כי אינם פועלים מספיק כדי לעצור את "התוקפנות" הישראלית ואת "ההפרות" של ההסכם.
- ◀ בשבועות האחרונים, גבר הזעם מצד חזבאללה על רקע כוונת הממשלה והצבא להמשיך בפירוק הנשק גם מצפון לליטאני ולנוכח המינוי של נציג אזרחי לשיחות מול ישראל. גם הצהרות הנשיא עון ובכירים נוספים בממשל הלבנוני על סיום תפקיד "ההתנגדות" תרמו לכעס בתוך חזבאללה.
- ◀ בכירי הארגון, ובראשם המזכ"ל נעים קאסם, החריפו את התבטאויותיהם נגד הנשיא והממשלה והאשימו את מוסדות המדינה באי שמירה על ריבונות לבנון ובפגיעה בקהילה השיעית בכללותה, בעודם מבהירים כי "ההתנגדות" לא תיכנע ומוכנה לעימות. גם כלי תקשורת המזוהים עם חזבאללה הצטרפו לקמפיין נגד הממשלה ואף הטילו ספק בלגיטימיות של הנשיא עון כשהם מאשימים אותו כי הוא פועל ליישם את האינטרסים של ארה"ב וישראל.
- ◀ לצד זאת, נעשו ניסיונות להביא לרגיעה במתיחות, ובכלל זה פגישות בין הנשיא עון ועוזריו לבין נציגים של חזבאללה בפרלמנט.
- ◀ **להערכתנו, המערכת מצויה במעבר ממתח פוליטי מנוהל למאבק גלוי ומתמשך. כל עוד לא יחול שינוי אזורי משמעותי, במיוחד בכל הנוגע למתיחות סביב איראן, הסבירות היא להמשך "חיכוך ומתיחות": הממשל ינסה להתקדם בזהירות בהחלת סמכותו גם מצפון לליטאני, וחזבאללה יבלום צעדים הנתפסים כפגיעה בליבת כוחו, תוך הימנעות מהידרדרות למשבר פנים-לבנוני רחב.**

הרקע לעלייה במתיחות

- ◀ מאז כניסתו לתוקף של הסכם הפסקת האש בסוף נובמבר 2024, אשר עצר את הלחימה שנמשכה בין ישראל לבין חזבאללה מאז 8 באוקטובר 2023, הטיל חזבאללה על מוסדות המדינה הלבנונית את האחריות להבטיח כי ישראל תעצור את "התוקפנות", תיסוג מהעמדות שהיא מחזיקה בדרום המדינה ותשחרר את הלבנונים שעדיין עצורים בידיה. כמו כן, חזבאללה הביע מורת רוח מהחלטת הממשלה ליישם את מונופול

המדינה על הנשק, אולם טען כי הוא משתף פעולה בפירוז האזור שמדרום לליטאני.¹ עם זאת, מספר התפתחויות בסוף 2025 ובתחילת 2026 הביאו להקשחת הביקורת מצד חזבאללה:

◆ ב-8 בינואר 2026, עדכן מפקד צבא לבנון, רודולף היכל, את הממשלה בבירות כי הושלמו יעדי השלב הראשון בתוכנית להבטחת מונופול המדינה על הנשק, והצבא הכריז על שליטה "יעילה וממשית" מדרום לליטאני, למעט באזורים תחת נוכחות ישראלית. הממשלה שיבחה את הישגי הצבא והנחתה להתחיל בהכנת תוכנית ייעודית לשלב הבא שאמור להתבצע מצפון לליטאני, לקראת דיון בפברואר 2026.²

◆ צה"ל המשיך בתקיפות נגד יעדי חזבאללה ונגד פעילים ומפקדי שטח בחזבאללה בדרום לבנון ובאזורים נוספים במדינה במסגרת אכיפת הסכם הפסקת האש מנובמבר 2024 ובמאמץ למנוע התעצמות מחודשת של הארגון.³

◆ בתחילת דצמבר 2025, הודיע נשיא לבנון, ג'וזף עון, על מינוי השגריר לשעבר, סימון כרם, לעמוד בראש המשלחת האזרחית לשיחות עם ישראל במסגרת ועדת הפיקוח על הסכם הפסקת האש. כרם השתתף בשתי פגישות בנוכחות נציגים אזרחיים ישראלים, אולם לא נרשמה בהן התקדמות כלשהי.⁴ דווח כי ארה"ב וישראל מעוניינות לפרק את ועדת הפיקוח ולעבור למתכונת של שיחות ישירות או עקיפות בין ישראל לבין לבנון בניסיון לקדם הסכם ביטחוני והסכם על שרטוט הגבול לצד אפשרות של נורמליזציה בין המדינות.⁵

◀ לצד זאת, גם הצהרות של בכירי ההנהגה הלבנונית הגבירו את המתח מול חזבאללה. להלן דוגמאות בולטות:

◆ בריאיון לציון שנה לכהונתו, הדגיש נשיא לבנון עון כי הם ממשיכים ליישם את ההחלטה לגבי מונופול המדינה על הנשק בכל חלקי לבנון. הוא הוסיף כי הנוכחות של אמצעי הלחימה הפכה לנטל על לבנון וציין כי "הגיע הזמן להתנהג בהיגיון" בהתייחסו לנציגי חזבאללה (ערוץ הטלגרם של נשיאות לבנון, 11 בינואר 2026). גם במפגש השנתי עם חברי הסגל הדיפלומטי שמוצבים בלבנון ציין עון כי ההחלטות על מונופול הנשק הן הישג שלא היה כדוגמתו במדינה מזה ארבעים שנה (סוכנות הידיעות הלבנונית, 20 בינואר 2026).

¹ להרחבה, ראו את המחקרים של מרכז המידע: מ-22 במאי 2025: "[אתגרי חזבאללה לאחר הפסקת האש והמערכה נגד ישראל](#)"; מ-1 בדצמבר 2025: "[מצב חזבאללה במלאת שנה להפסקת האש בין ישראל ללבנון](#)".

² להרחבה, ראו מחקר של מרכז המידע מתאריך 12 בינואר 2026: "[הודעת צבא לבנון על השלמת השלב הראשון בתוכנית פירוק נשק חזבאללה ועמדות גורמי הכוח במדינה](#)".

³ להרחבה, ראו את המחקרים העיתיים של מרכז המידע: "מבט לטרור: חזבאללה ולבנון" ואת הסיכומים החודשיים של פעילות הטרור בזירות השונות.

⁴ להרחבה, ראו את המחקרים העיתיים של מרכז המידע: "מבט לטרור: חזבאללה ולבנון (8-1 בדצמבר 2025)"; "מבט לטרור: חזבאללה ולבנון (15-22 בדצמבר 2025)".

⁵ להרחבה, ראו מחקר של מרכז המידע: "מבט לטרור: חזבאללה ולבנון (20-26 בינואר 2026)".

◆ שר החוץ הלבנוני, יוסף רג'י, האשים כי חזבאללה "מסכים" להשאיר את דרום לבנון מחוץ לעימות רק כדי להרוויח זמן, בתקווה לשינוי אזורי או בינלאומי שיאפשר לו להשתקם ולחזור להשתלט על המדינה. רג'י טען כי העימות עם ישראל משמש עבור חזבאללה תירוץ לשימור הנשק, ושאיפתו האמיתית היא שליטה מחדש במוסדות השלטון (אלנשרה, 23 בדצמבר 2025). כמו כן, רג'י אמר כי נשק חזבאללה אינו מגן עוד על הקהילה השיעית או על לבנון, ואף הפך לנטל עליהן. הוא הדגיש כי הסכם הפסקת האש עם ישראל מחייב פירוק הארגון מנשקו, וכי הדרישה למונופול של המדינה על הנשק נובעת מהרצון הלבנוני עצמו, מאחר שהמשך קיומו של נשק חזבאללה מספק לישראל עילה להמשך תקיפותיה ומשתק את המערכת הפוליטית והכלכלית (סקיי ניוז בערבית, 12 בינואר 2026).

הסלמה בהתבטאויות חזבאללה ותומכיו

◆ שילוב הגורמים של המחויבות להמשך הבטחת מונופול המדינה על הנשק גם מעבר לדרום הליטאני, התקיפות הישראליות והאפשרות למשא ומתן מדיני בין ישראל לבין לבנון הלהיטו את הרוחות בחזבאללה וגרמו להחרפת הטון בהצהרותיהם של בכירי הארגון. הם טענו כי הסכם הפסקת האש והחלטה 1701 קובעים כי פירוז הנשק יעשה רק מדרום לליטאני והאשימו את מוסדות המדינה בחולשה מול "ההפרות" הישראליות וב"כניעה" לדרישות זרות, תוך הדגשה כי "ההתנגדות" לא תיכנע וכי היא מוכנה לעימות, גם בתוך לבנון. להלן התבטאויות בולטות:

◆ מזכ"ל חזבאללה, נעים קאסם, תקף בנאום את מוסדות המדינה וטען כי הם לא ממלאים את חובתם ולא פועלים להרתיע את "התוקפנות". הוא האשים כי אין ריבונות לאומית ללבנון כבר יותר מ-13 חודשים מאחר ש"התוקפנות" נמשכת נגד לבנון ונגד כוח האו"ם, והבהיר כי למדינה יש אחריות להשיב את הריבונות. הוא אף הזהיר כי "לכל דבר יש גבולות, וזה לא יכול להימשך ללא הגבלה". הוא הוסיף כי חזבאללה סייע לבחור את הנשיא ואת הממשלה ונמנע מהפרת הסכם הפסקת האש, והביע תקווה כי מנהיגי לבנון "ינהגו בתבונה" כמו חזבאללה. הוא גם האשים כי שר החוץ רג'י מסית למלחמת אזרחים ופועל נגד האינטרס הלבנוני, ודרש כי ממשלת לבנון תטפל "בתקלה הזו" (אלמנאר, 17 בינואר 2026).

נעים קאסם בנאום נגד הממשלה (אלג'זירה מבאשר, 17 בינואר 2026)

◆ סגן ראש המועצה המדינית של חזבאללה, מחמוד קמאטי הבהיר כי בכל עימות עתידי יפעל הארגון מיידית במתכונת "הגנתית", ללא צורך בהתייעצויות, וכי הוא יגן על אדמת לבנון בכל תנאי, גם אם אינו פרוס מזרוע לליטאני. לדבריו, חזבאללה מתפקד כ"רוחות רפאים" בזירה ויפעל מכל מקום שיידרש. קמאטי דחה בתוקף כל דרישה לפירוק הנשק והבהיר כי הארגון אינו מקדש את הנשק עצמו אלא את תפקידו בהגנה על לבנון, שלטענתו ניצבת בפני איומים קיומיים. הוא קרא למדינות ערב לתמוך בחזבאללה, בטענה ש"ההתנגדות" מהווה קו הגנה ראשון מול ישראל והשלכותיה האזוריות, ובמקביל מתח ביקורת על הלחץ האמריקאי לפרק את הארגון מנשקו בעוד סיוע צבאי נרחב מוזרם לצבא לבנון (ערוץ Lebanon On, 18 בדצמבר 2025).

◆ חבר הפרלמנט מסיעת חזבאללה, חסן פצ'אללה, הציג את "ההתנגדות", ככוח מושרש בעם וכבלתי ניתן לעקירה. הוא תקף את השלטון הלבנוני ותיאר אותו ככושל וחסר אונים, כשהוא מדבר על "מחדל", ואף רומז ל"קנוניה" מצד גורמים פנימיים, ובכך מחדד את העימות לא רק כוויכוח פוליטי אלא כמשבר אמון עמוק בין הציבור למדינה. פצ'אללה ערער על תפיסת בלעדיות הנשק בידי המדינה כאשר טען כי בתקופת "משוואות ההתנגדות"⁶ ישראל לא העזה לתקוף, בעוד שכאשר האחריות הועברה למדינה "הכל השתנה", מה שמציב את הממשלה כמי שנכשלה בהגנה ולכן אינה יכולה לדרוש את צמצום כוח "ההתנגדות" (אלעהד, 3 בפברואר 2026).

◆ חבר הפרלמנט מטעם חזבאללה, עלי פיאצ', האשים את השלטון הלבנוני בבלבול, היסוס וויתורים ללא תמורה, וטען כי ישראל ניצלה את שיח "השלב השני" של תוכנית פירוק הנשק מצפון לליטאני כדי לבסס נוכחות בדרום הנהר ולהרחיב את התקיפות. פיאצ' כינה את מנגנון הפיקוח על הפסקת האש בתור "קרקס חסר אמינות" המופעל בידי ישראל וארה"ב, ודרש מהשלטונות לאמץ קו נוקשה וברור, לפיו לבנון עמדה בהתחייבויותיה, בעוד שישראל לא עשתה כן (אלעהד, 2 בפברואר 2026).

◆ במהלך דיוני התקציב, הביע פיאצ' דאגה וזעם נוכח מה שכינה "חנק פנימי" כלפי סביבת חזבאללה, וטען כי "השילוש" של שר המשפטים, שר החוץ ונגיד הבנק המרכזי מפעיל לחצים כלכליים ומוסדיים נגד הארגון, תוך אזהרה מפני הידרדרות לעימות פנימי ואף מלחמת אזרחים. "מקורות פוליטיים" העריכו כי הדברים משקפים החלטה בחזבאללה לשגר אזהרה ישירה לבכירי המדינה, בטענה לקיומה של "מלחמה פנימית" מתואמת, שלדבריהם מתנהלת בשיתוף גורמים אמריקאיים (אלדיאר, 30 בינואר 2026). בהקשר זה, "מקורות המקורבים לחזבאללה" טענו כי בידי הארגון מידע על "מפת דרכים" שנועדה לפגוע בתשתיותיו הכלכליות, עד כדי סגירת מוסדות פיננסיים המזוהים עמו בעיתויים רגישים. לדבריהם, צעדים אלו מתוזמנים עם התפתחויות אזוריות, והארגון רואה בהם חציית קו אדום (אלדיאר, 30 בדצמבר 2025).

⁶ הכוונה לתקופה שלפני פרוץ המערכה נגד ישראל ב-8 באוקטובר 2023.

◀ בחזבאללה אף ניסו לטעון כי העמדה של הנהגת המדינה אינה מכוונת רק נגד חזבאללה ו"ההתנגדות", אלא נגד כל העדה השיעית בלבנון. יצוין כי יש לראות אמירות אלה גם בהקשר של הבחירות הכלליות שאמורות להתקיים באביב 2026, כאשר חזבאללה מנסה לשמור על כוחו בתוך העדה. להלן דוגמאות בולטות:

◆ חבר הפרלמנט מטעם חזבאללה, איהאב חמאדה, דחה את הטענות שלפיהן נשק "ההתנגדות" מהווה נטל על הקהילה השיעית, וטען כי תיאור זה פוגע במרכיב יסודי בחברה הלבנונית. חמאדה הדגיש את תרומתה של הקהילה ו"ההתנגדות" לשימור מעמד לבנון בזירה הפוליטית, וטען כי גורמים פנימיים מסוימים מגדירים את זהותם הפוליטית באמצעות עימות עמה. בנוסף, מתח ביקורת על הצהרות שלדבריו אינן הולמות את מוסד הנשיאות, וצוין כי הנשיא נדרש לייצג את כלל מרכיבי החברה הלבנונית (אלנשרה, 15 בינואר 2026).

◆ המופתי אחמד קבלאן האשים בדרשת יום השישי את המדינה בנטישת הדרום, אלבקעא ואלצ'אחיה וטען כי מתקיים "מהלך שיטתי להחלשת הקהילה השיעית", בגיבוי או באדישות של הממסד (סוכנות הידיעות הלבנונית, 23 בינואר 2026).

◀ הקמפיין המתריס נגד מוסדות השלטון גם הגיע לרחובות ולרשתות החברתיות, וזאת על רקע אזהרות מצד חזבאללה כי אם הלחצים ו"הפרובוקציות" יימשכו, עלול להתפתח אי-שקט פנימי ולהציב את הממשלה מול מחאה ציבורית רחבה (אלדיאר, 30 בינואר 2026):

◆ במרכז בירות התקיימה הפגנה מצומצמת אך חריגה, במהלכה הונפו שלטים ביקורתיים כלפי הנשיא ג'וזף עון. המפגינים קשרו בין המחלוקת הפנימית לבין ההסלמה הביטחונית מול ישראל, באמצעות מסרים חזותיים שכללו תמונות של צווי פינני ואיומים ישראלים (Lebanon Debate, 21 בינואר 2026).

◆ חזבאללה גם קיים עצרת המונים במרכז בירות תחת הסיסמה "כל המולדת היא התנגדות". סגן ראש המועצה המדינית של חזבאללה, מחמוד קמאטי, הדגיש כי הגיוון בקהל מבטא תמיכה חוצת-מגזרים ב"התנגדות", והזהיר מפני כל ויתור פנימי על נשקה (אלמדן ואלעהד, 4 בפברואר 2026)

תומכות חזבאללה עם שלט "לא נעזוב את הנשק" בעצרת במרכז בירות (אלמדן, 4 בפברואר 2026)

◆ דווח כי רשויות המשפט הלבנוניות החלו בהליכים נגד מעורבים בהטחת עלבונות בנשיא עון, וזאת לאחר שתומכי חזבאללה השיקו קמפיין נגד הנשיא ברשתות החברתיות על רקע עמדותיו בנושא מונפול המדינה על הנשק ולנוכח המשך התקיפות הישראליות. "מקורות" ציינו כי האמירות מהוות

התקפה נגד הנשיא וכוללות שפה פוגענית והאשמות שמצדיקות חקירה משפטית, גם אם לשכת הנשיאות עצמה לא הגישה תלונה (צות בירות אינטרנשיונל, 23 בינואר 2026).

◆ אירוע חריג התרחש בעיירת הגבול אלקצר שבאזור הרמל, בצפון אלבקעא, ליד הגבול עם סוריה. במהלך פשיטה של צבא לבנון על מבוקשים, נערך חיפוש במרכז המזוהה עם חזבאללה והוחרם ממנו כלי רכב צבאי. צוין כי מדובר בצעד חריג וחסר תקדים, שכן מתחמי חזבאללה נחשבו לאורך שנים מחוץ לתחום הפעולה הישירה של כוחות המדינה. בתגובה, נשלחו הודעות קוליות ו"תושבים" חסמו צירים ומנעו מהצבא להשלים את פעולת ההחרמה. צוין כי תקרית זו משקפת שינוי בדפוס העימות: לראשונה מוצבת הסביבה האזרחית כקו הגנה ישיר מול הצבא, באופן המטשטש את אחריות הארגון ומעביר את המאבק למסגרת של "זכויות הקהילה" ולא של התנגשות ישירה בין המדינה לחזבאללה. בכך, המתיחות הופכת להיות בין המדינה לסביבתו התומכת של חזבאללה, ולא רק מול הארגון עצמו (נדאא' אלוטן, 2 בפברואר 2026).

◆ גם כלי התקשורת המשתייכים לחזבאללה או המזוהים עם הארגון, התגייסו לקמפיין הביקורתי עם אמירות ומאמרים תקיפים שהביעו את חוסר שביעות הרצון מעמדות מוסדות השלטון כלפי "ההתנגדות":

◆ כתב אלמנאר בדרום, עלי שעייב, תקף את ניסוח הודעת צבא לבנון לגבי השגת יעדי השלב הראשון של תוכנית מונפול המדינה על הנשק והאשים כי הצבא פגע בכבוד "ההתנגדות" כאשר התייחס אליה כאל "קבוצת חמושות". לטענתו, מדובר בעיוות מסוכן של השיח הלאומי הפוגע בזכר ההידיים והאסירים ומנגד לעקרונן "הזכות להתנגד לכיבוש" (ערוץ הטלגרם עלי שעייב - חדשות הדרום, 8 בינואר 2026).

◆ בערוץ אלמנאר של חזבאללה נטען כי הפער בין ההצהרות הרשמיות של המדינה הלבנונית לבין המציאות בשטח ממחיש היעדר ריבונות בפועל. הפרשנות התייחסה לאמירה, לפיה "האמת היא מה שרואים ולא מה ששומעים", אשר נאמרה בעבר על ידי מזכ"ל חזבאללה לשעבר, חסן נצראללה, ואומצה לאחרונה גם על ידי הנשיא עון. צוין כי האימוץ הנשיאותי של אמירה המזוהה עם חזבאללה שימש זרז לביקורת חריפה מצד הארגון ותומכיו, אשר פירשו את דברי הנשיא כסטייה מנרטיב "ההתנגדות" וכאישור בדיעבד למדיניות הנתפסת כמרוקנת מתוכן את מושג הריבונות. עוד הודגש כי אם המדינה אכן השיגה מונפול על הנשק מדרום לליטאני, עליה לממש את אחריותה ולהשיב ריבונות וביטחון באמצעות מניעת התקיפות וההפרות הישראליות, לרבות באמצעים דיפלומטיים. (אלמנאר, 20 בינואר 2026).

◆ פרשן היומון אלאח'באר, וסאם אלח'ליל, פרסם מאמר חריף נגד השלטון הלבנוני, ובמיוחד נגד הנשיא עון. הוא ציין כי עם בחירתו של עון בינואר 2025, שררה בקרב "סביבת ההתנגדות" ציפייה שקטה אך עמוקה כי הנשיאות תמשיך לשקף מחויבות למורשת המאבק ולנרטיב ההקרבה, אולם כעת הנשיא נתפס כמי שהפר חוזה לא כתוב עם בסיס התמיכה הטבעי שלו. אלח'ליל הוסיף כי במהלך שירותו הצבאי עד שעמד בראש צבא לבנון, ביטא עון עמדות חד-משמעיות בעד "ההתנגדות" והריבונות, אולם

המעבר מהמדים אל כס הנשיאות היה "בגידה אידאולוגית" כאשר לטענת הכותב עון השתמש בשיח "ההתנגדות" כאמצעי קידום אישי. כמו כן, אלח'ליל האשים כי עון פועל לפירוק "ההתנגדות" ומקדם מדיניות שנתפסת כהמשך ישיר של אינטרסים ישראלים ואמריקאיים, ולכן הוא שותף פעיל במאמץ חיצוני לפגוע בלבנון. בראייתו של אלח'ליל, המדינה שאמורה להגן על אזרחיה מוצגת כישות העומדת מנגד בעת "רצח והרס יומיומי", כאשר הטענה כי "לא נורתה אף ירייה" מכיוון לבנון מאז הפסקת האש מוצגת כהגנה על ישראל ולא כהגנה על לבנון. בסיום המאמר, הדגיש אלח'ליל כי "ההתנגדות" לא תיסוג, גם לנוכח איחוד כוחות שלטוניים ובינלאומיים, כאשר המאבק שלה מוצג כעמדה מוסרית, עממית ובלתי נמנעת במציאות של מדינה חלשה (אלאח'באר, 24 בינואר 2026).

נאום השבועה מתנגש בנאום קאסם ומייצר שבר פוליטי (אלמדן, 28 בינואר 2026)

◆ עורך היומון אלאח'באר, אבראהים אלאמין, המקורב לצמרת חזבאללה, ציין במאמר שפרסם כי הרטוריקה של הנשיא עון נגד "ההתנגדות" "הסלימה באופן פתאומי", וזאת בשל קריאתו לפרק את נשק "ההתנגדות" בכל חלקי לבנון תחת הכותרת של "אין צורך בהתנגדות!". לטענת אלאמין, עון לא האמין ביחסים משמעותיים עם חזבאללה גם לפני בחירתו לנשיא, וכי גם הוא הכיר בכך שהמינוי שלו הוא יישום של "החלטה אמריקאית-סעודית המבוססת על תוצאות המלחמה הישראלית האחרונה נגד לבנון". לפי אלאמין, עון מאמין כי המכה שספגה "ההתנגדות" במערכה האחרונה הייתה גדולה יותר מכפי שמישהו ציפה, ולכן היעד היחיד שלו בשיחות עם "ההתנגדות" הוא לדרוש שהיא תמסור את אמצעי הלחימה המתקדמים שלה מאחר שהדבר תואם את הדרישות הבינלאומיות הנוכחיות. אלאמין גם תקף את עון על כך שהסכים לדרישה האמריקאית לקיים גם שיחות אזרחיות במסגרת מנגנון הפיקוח על הפסקת האש, וזאת מבלי שקיבל שום תמורה על "הוויתור", ובכך גרם לישראל לפרש זאת כהתקדמות לקראת משא ומתן פוליטי (אלאח'באר, 9 בפברואר 2026).

ניסיונות הרגעה בין הצדדים

◀ לצד המחלוקות הפומביות וההסלמה בהתבטאויות מצד בכירי חזבאללה, דווח גם על מאמצים להרגיע

את המתחוות עם מגעים ישירים בין נציגי חזבאללה לבין ארמון הנשיאות. להלן העדכונים הבולטים:

◆ יועצו הבכיר של הנשיא עון, תת-אלוף אנדרה רחאל, נועד עם אחמד מהנא, עוזרו של יו"ר סיעת חזבאללה, מחמד רעד. דווח כי הפגישה היוותה ניסיון ראשוני לבלימת ההסלמה הרטורית ולהחזרת

ערוץ דיאלוג בין ארמון הנשיאות לבין חזבאללה, אך גם הדגישה את עומק הפערים המהותיים בין הצדדים: בעוד הנשיאות מבקשת לבסס מונופול על הביטחון, חזבאללה דוחה כל הגדרה של נשקו כ"בלתי חוקי" ומתעקש על לגיטימיות "ההתנגדות" (נדאא' אלוטן, 27 בינואר 2026). בהקשר זה, צוין כי שני הצדדים חשים כי הם משלמים מחיר פוליטי ונמצאים במגננה, בעוד שהפער האמיתי נסוב על שאלות יסוד של ריבונות וסמכות ביטחונית, ולכן מסתמן ניהול משבר מתמשך במסגרת של דו קיום כפוי, ולא פתרון קרוב (אלג'מהוריה, 27 בינואר 2026).

◆ נטען כי הנהגת חזבאללה קיבלה החלטה בלתי מוצהרת להקפיא כל תרחיש של עימות פנימי עם המדינה הלבנונית. לפי "מקורות לבנוניים", הופצו הנחיות מחייבות לריסון הממשקים עם מוסד הנשיאות, ראשות הממשלה וצבא לבנון, על רקע הערכה שלפיה מחיר החיכוך בעת הנוכחית יעלה על כל הישג אפשרי. ההחלטה התקבלה לאחר דיונים ממושכים בארגון, והוסברה כחישוב עלויות קר, ולא כשינוי אידאולוגי או כהסדר פוליטי. לפי הדיווח, הנהגת חזבאללה מזהה שינוי בעמדת מוסדות המדינה, הפועלים כיום מתוך מומנטום פנימי וחיצוני לביסוס ריבונות המדינה ולקידום סוגיית פירוק הנשק, באופן שמצמצם את מרחב התמרון שהיה קיים בעבר. עוד נמסר כי הארגון מבחין בין הזירה הדרומית, שבה נשמרים כללי עימות מחושבים, לבין הזירה הפנימית הנתפסת כרגישה ביותר, וכי מיתון הטון כלפי הנשיאות והממשלה משקפים תפנית טקטית של "הכלה כפויה" של מציאות פנימית חדשה (ארם ניוז, 30 בינואר 2026).

◆ בארמון הנשיאות הביעו מורת רוח מאמירותיו של מזכ"ל חזבאללה, נעים קאסם, על מוכנות הארגון להילחם לצד איראן במקרה של תקיפה מצד ארה"ב או ישראל, ובשל כך דחו פגישה מתוכננת בין הנשיא עון לבין יו"ר סיעת חזבאללה, מחמד רעד (נדאא' אלוטן, 29 בינואר 2026). לאחר שהפגישה התקיימה, הציג רעד אחדות פנימית וריאליזם נוכח "מצב הריבונות". הוא ציין את נכונות חזבאללה להגיע להבנות ולשיתוף פעולה עם המדינה לשם השגת יעדים לאומיים משותפים, ובראשם סיום ה"כיבוש", שחרור אסירים, חיזוק היציבות, החזרת תושבי הדרום לבתיהם והנעת תהליך השיקום, תוך הדגשת אחריות המדינה להגנת הריבונות ומתן סיוע לה "בעת הצורך". לדבריו, הצדדים סיכמו להמשיך בדיאלוג ובהתייעצויות במטרה לגבש מתודולוגיה מוסכמת שתאפשר קידום היעדים בזמן קצר ו"במחיר מינימלי", תוך דחיית כל צורה של התערבות או חסות זרה (אלעהד, 4 בפברואר 2026).

רעד לאחר פגישתו עם עון (אלג'דיד, 4 בפברואר 2026)